
ZÁKON

č. 222/2004 Z. z.

zo 6. apríla 2004

o dani z pridanej hodnoty

zmenený a doplnený zákonmi č. 350/2004 Z. z., č. 651/2004 Z. z., č. 340/2005 Z. z., č. 523/2005 Z. z., č. 656/2006 Z. z., č. 215/2007 Z. z., č. 593/2007 Z. z., č. 378/2008 Z. z., č. 465/2008 Z. z., č. 83/2009 Z. z., č. 258/2009 Z. z., č. 471/2009 Z. z., č. 563/2009 Z. z., č. 83/2010 Z. z., č. 490/2010 Z. z., č. 331/2011 Z. z., č. 406/2011 Z. z., č. 246/2012 Z. z., č. 440/2012 Z. z., č. 360/2013 Z. z., č. 218/2014 Z. z., č. 268/2015 Z. z., č. 360/2015 Z. z., č. 297/2016 Z. z., č. 298/2016 Z. z., č. 334/2017 Z. z., č. 112/2018 Z. z., č. 323/2018 Z. z., č. 368/2018 Z. z. a č. 369/2018 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Základné ustanovenia

§ 1 PREDMET ÚPRAVY

Tento zákon upravuje daň z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“).

Charakteristické znaky DPH.

C-49/09 Európska Komisia proti Poľskej republike

Z odôvodnenia:

„44. ... zásada spoločného systému DPH spočíva v tom, že na tovary a služby sa až do štádia maloobchodu uplatňuje všeobecná daň zo spotreby, ktorá je priamo úmerná cene tovarov a služieb bez ohľadu na počet transakcií, ku ktorým došlo vo výrobnom a v distribučnom procese pred štádiom zdanenia. Pri každej transakcii je však DPH splatná až po počte sumy DPH, ktorá priamo zaťažila náklady na rôzne zložky ceny tovarov a služieb. Mechanizmus odpočítania je upravený tým spôsobom, že zdaniteľné osoby sú oprávnené od DPH ktorú sú povinné zaplatiť, odpočítať sumy DPH, ktoré už predtým zaťažili tovary alebo

Skutočnosť, či vopred stanovená suma, vyberaná poskytovateľom služieb v prípade predčasného ukončenia zmluvy o poskytovaní služieb, stanovujúcej minimálnu dobu viazanosti, zo strany jeho zákazníka alebo z dôvodu, za ktorý zodpovedá jeho zákazník, pričom táto suma predstavuje sumu, ktorú by poskytovateľ služby vyberal po zvyšok uvedenej doby, ak by nedošlo k takémuto predčasnému ukončeniu zmluvy, predstavuje protihodnotu za poskytované služby podliehajúcu DPH, je otázkou práva Únie, o ktorej je potrebné rozhodnúť bez ohľadu na posúdenie uskutočnené z hľadiska vnútroštátnych právnych predpisov.

C-295/17 MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

Predmet sporu:

Spor pred vnútroštátnym súdom sa týkal vyrubenia DPH zo strany portugalských daňových orgánov na sumy, ktoré boli zákazníci telekomunikačnej spoločnosti MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA (MEO) povinní tejto spoločnosti zaplatiť ako náhradu za predčasné ukončenie zmlúv o poskytovaní telekomunikačných služieb, ktoré nastalo z dôvodu na strane zákazníka (napr. predčasné vypovedanie zmluvy zo strany zákazníka, vypovedanie zmluvy zo strany MEO z dôvodu neplatenia mesačného paušálu a pod.). Výška tejto náhrady zodpovedala sume, ktorú by boli zákazníci povinní uhradiť pri normálnom priebehu zmluvného vzťahu až do uplynutia minimálnej doby viazanosti. Vnútroštátne orgány sa domnievali, že suma náhrady zodpovedá protihodnote za poskytovanie služieb. MEO sa naopak domnievala, že sa jedná o náhradu, ktorá nepodlieha DPH.

Prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. c), článok 64 ods. 1, článok 66 prvý odsek písm. a) a článok 73 smernice [o DPH] vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ telekomunikačných služieb (televízia, internet, mobilná a pevná telefónna sieť) je povinný zaplatiť [DPH] z vopred stanovenej sumy, ktorú vyúčtuje svojim zákazníkom – v prípade, keď z dôvodu, za ktorý zodpovedá zákazník, dôjde k ukončeniu zmluvy so záväzne dohodnutou dobou platnosti (doba viazanosti) pred uplynutím tejto doby, – a ktorá sa rovná výške základného mesačného poplatku, ktorý je klient povinný platiť podľa zmluvy, vynásobenej počtom mesiacov, ktoré zostávajú do skončenia doby viazanosti, za okolností, keď v čase vyúčtovania uvedenej sumy – bez ohľadu na to, či bola v skutočnosti zaplatená, – poskytovateľ už prestal poskytovať služby, v prípade, ak:

a) zmluvným účelom vyfakturovanej sumy je odradiť klienta od nedodržania doby viazanosti, ktorú sa zaviazal dodržať, a nahradiť škody, ktoré vznikajú poskytovateľovi z dôvodu nedodržania doby viazanosti, a to najmä ušlý zisk, ktorý by poskytovateľ dosiahol, ak by zmluva bola platná až do konca uvedeného obdobia, zníženie poplatkov, poskytnutie zariadení alebo iné ponuky, a to bezplatne alebo za nižšiu cenu, alebo výdavky na reklamu a získavanie klientov;

b) zo zmlúv s dobou viazanosti, ktoré boli uzatvorené, vyplýva pre osoby, ktoré sprostredkovali ich uzatvorenie, väčšia odmena než v prípade zmlúv bez doby viazanosti, ktoré

nadobudnutí tohto tovaru bol uplatnený odpočet DPH, musí byť vykladaný v tom zmysle, že keď zdaniteľná osoba nadobudne pozemok s jediným cieľom používať ho na súkromné účely, ale postaví si na ňom v rámci profesionálnej činnosti, obytný dom, v ktorom bude bývať on sám, iba obytný dom, pozemok vynímajúc, sa musí považovať z pohľadu tohto ustanovenia za tovar použitý na súkromné účely. Základ bude tvoriť... výlučne hodnota postavenej budovy, ale nie hodnota pozemku.“

Ak si zdaniteľná osoba neuplatnila odpočítanie DPH pri kúpe vozidla a neskôr po jeho zakúpení si uplatnila odpočítanie DPH z prác, resp. dodatočne zakomponovaných tovarov do tohto vozidla pri preradení vozidla z majetku do súkromného majetku, sa zdanenie z titulu bezodplatného plnenia vzťahuje len na tie časti tovaru, pri ktorých bola odpočítaná DPH.

C-322/99 Finanzamt Burgdorf proti Hans-Georg Fischer a Finanzamt Düsseldorf-Mettmann proti Klaus Brandenstein

Predmet sporu:

Pán Fischer kúpil motorové vozidlo od súkromnej osoby a z tejto kúpy si nemohol odpočítať DPH. Pán Fischer renovoval toto auto a uplatnil si odpočítanie DPH z prác na karosérii auta.

Neskôr pán Fischer pozastavil svoju činnosť a motorové vozidlo preradil do svojho súkromného majetku.

Z odôvodnenia:

„78. Odpoveď na prvú a druhú otázku položenú vnútroštátnym súdom teda musí byť, že keď zdaniteľná osoba použije tovar (vozidlo) na účely iné ako na podnikanie, pri kúpe ktorého si neuplatnila odpočet DPH a neskôr si zdaniteľná osoba uplatnila odpočítanie DPH zo zabudovania komponentov do tohto tovaru, ktoré viedli k zvýšeniu hodnoty tovaru (vozidla), článok 5 ods. 6 šiestej smernice sa uplatní len na tieto zabudované komponenty.“

Darovanie tovaru sa nezdaňuje, ak je tovar nízkej hodnoty. Takéto dodanie sa nepovažuje za dodanie tovaru za protihodnotu.

C-48/97 Kuwait Petroleum (GB) Ltd proti Commissioners of Customs & Excise

Predmet sporu:

Spoločnosť Kuwait Petroleum v rámci kampane na podporu predaja pohonných látok ponúkala zákazníkom kupóny za každých 12 litrov kúpených pohonných látok. Keď zákazník nambieral dostatočný počet kupónov, mohol ich vymeniť za tovar vybraný z „darčkového

Výrok:

„Plnenie spočívajúce v dodávke a uložení kábla z optických vlákien spájajúceho dva členské štáty a nachádzajúceho sa čiastočne mimo územia Spoločenstva, sa má považovať za dodávku tovaru v zmysle článku 5 ods. 1 šiestej smernice, ak je zrejmé, že v nadväznosti na skúšobnú prevádzku vykonanú dodávateľom bude kábel prevedený na klienta, ktorý s ním bude môcť disponovať ako vlastník, že cena samotného kábla predstavuje zjavne prevažnú časť celkových nákladov predmetného plnenia a že služby dodávateľ a sa obmedzujú na uloženie kábla bez zmeny jeho povahy a bez jeho prispôsobenia špecifickým potrebám klienta.“

§ 9 DODANIE SLUŽBY

- (1) Dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane
- prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu,
 - poskytnutia práva užívať hmotný majetok,
 - prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strpieť konanie alebo stav,
 - služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

(2) Užívanie hmotného majetku, ktorý je vo vlastníctve platiteľa a pri ktorého kúpe alebo vytvorení vlastnou činnosťou bola daň úplne alebo čiastočne odpočítateľná, na osobnú spotrebu platiteľa alebo jeho zamestnancov alebo na ďalší iný účel ako na podnikanie platiteľa sa považuje za dodanie služby za protihodnotu okrem užívania majetku, pri ktorom bola daň odpočítaná podľa § 49 ods. 5 alebo § 49a v rozsahu použitia majetku na podnikanie alebo bola vykonaná úprava odpočítanej dane podľa § 54a.

(3) Bezodplatné dodanie služby iné ako v odseku 2 na osobnú spotrebu platiteľa alebo jeho zamestnancov alebo na ďalší iný účel ako na podnikanie platiteľa sa považuje za dodanie služby za protihodnotu okrem služby bezodplatne dodanej vysielajúcej organizácii alebo prijímateľovi dobrovoľníckej činnosti podľa osobitného predpisu.^{5aa)}

(4) Ak zdaniteľná osoba vo svojom mene pre inú osobu obstará dodanie služby, platí, že táto zdaniteľná osoba službu sama prijala a sama dodala.

^{5aa)} § 4 a 5 zákona č. 406/2011 Z. z. o dobrovoľníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Poskytnutie služby je predmetom dane, ak sa uskutočňuje za protihodnotu a ak existuje priamy právny vzťah medzi poskytovateľom služby a príjemcom služby, pričom odmena prijatá poskytovateľom predstavuje skutočnú protihodnotu za službu poskytnutú príjemcovi.

C-16/93 R. J. Tolsma proti Inspecteur der Omzetbelasting Leeuwarden**Predmet sporu:**

Predmet sporu a prejudiciálna otázka – pozri judikatúru k § 2.

Skutočnosť, že sa ekonomické plnenie uskutočňuje za cenu vyššiu alebo nižšiu ako je jeho režijná cena, nemá význam pre určenie, či sa na plnenie hľadí ako na plnenie za protihodnotu.

C-412/03 Hotel Scandic Gåsabäck AB proti Riksskatteverket

Z odôvodnenia:

„21. – 22. ... zdaniteľným základom pri dodaní tovaru alebo poskytnutí služieb za protihodnotu je protihodnota skutočne prijatá na tento účel platiteľom dane. Táto protihodnota je teda subjektívnou hodnotou, a to hodnotou skutočne prijatou, a nie hodnotou stanovenou na základe objektívnych kritérií... skutočnosť, že ekonomické plnenie sa uskutočňuje za cenu vyššiu alebo nižšiu ako je režijná cena, nemá význam pre určenie, či sa na plnenie hľadí ako na plnenie za úhradu (protihodnotu – neoficiálny preklad)“. Tento posledný pojem totiž predpokladá jedine existenciu priamej súvislosti medzi dodaním tovarov alebo poskytnutím služieb a protihodnotou skutočne prijatou platiteľom dane...“

C-285/10 Campsa Estaciones de Servicio SA proti Administración del Estado

Z odôvodnenia:

„30. Pokiaľ však plnenia, ako sú tie vo veci samej, pri ktorých boli dohodnuté ceny zjavne nižšie ako ceny na voľnom trhu, sú stále plneniami za protihodnotu, pri ktorých bolo prijaté skutočné protiplnenie, ktoré môže slúžiť ako základ dane, zásada rovnosti zaobchádzania sama osebe nemôže spôsobiť, aby sa na nich uplatňovali pravidlá určovania základu dane, ktoré boli stanovené pre plnenia uskutočňované bezodplatne a ktorých cieľom je pri neexistencii akéhokoľvek skutočného protiplnenia určiť takýto základ dane podľa objektívnych kritérií, pretože tieto dva druhy plnení nie sú porovnateľné.“

Základ dane predstavuje protihodnota, ktorú dodávateľ skutočne získal od príjemcu plnenia alebo od tretej osoby.

C-38/93 H. J. Glawe Spiel und Unterhaltungsgeräte Aufstellungsgesellschaft mbH&Co. KG proti Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Predmet sporu:

Spor sa týkal otázky určenia základu dane zo služby hazardnej hry poskytovanej prostredníctvom výherných automatov, pričom na základe právnej regulácie museli byť tieto prístroje nastavené tak, že určitý podiel z prijatých stávk (v konkrétnom prípade min. 60 %) bol automaticky určený na vyplatenie výhier.

Relevantná prejudiciálna otázka:

„1. V prípade výherných prístrojov, predstavuje základ dane na účely článku 11A(1)(a) šiestej smernice sumu vložených stávk bez zníženia časti určenej na výhry automaticky vyplácanej hráčom?...“

Pojem „zľava poskytnutá v čase dodania tovaru“ treba vykladať vo význame, že ide o čiastočnú redukciu celkovej dohodnutej ceny.

C-48/97 Kuwait Petroleum (GB) Ltd proti Commissioners of Customs & Excise

Z odôvodnenia:

„16. ... udelenie rabatu alebo cenovej zľavy predpokladá, že tovar sa dodáva za odplatu. Samotné výrazy ‚cenová zľava‘ a ‚rabat‘ indikujú len čiastočnú redukciu celkovej dohodnutej ceny. Keď na druhej strane zníženie predstavuje 100 % ceny, realita v takej situácii je, že tovar ide z jednej ruky do druhej zdarma. Poskytnutie tovaru zdarma spadá pod pôsobnosť článku 5(6) šiestej smernice.“

Pojem „zľava v čase dodania tovaru alebo služby“ znamená rozdiel medzi normálnou predajnou maloobchodnou cenou dodaného tovaru a sumou, ktorú skutočne zákazník vyplatí predajcovi za tovar alebo službu.

C-126/88 Boots Company plc proti Commissioners of Customs and Excise

Predmet sporu:

Spoločnosť Boots v rámci reklamnej kampane využívala promočnú schému, na základe ktorej jej zákazníci, ktorí si zakúpili určitý tovar, získali bezplatne kupóny vytlačené na obale tohto tovaru. Pri predložení týchto kupónov sa Boots zaviazala poskytnúť pri ďalšom nákupe vymedzeného tovaru zľavu vo výške nominálnej hodnoty uvedenej na kupóne. Náklady na zníženie ceny znášala Boots sama, alebo úplne či čiastočne jej dodávateľia. Spoločnosť pri vyčísl'ovaní splatnej DPH nezahrnula do hrubých výnosov sumu z kupónov, ktorú sama znášala. Podľa daňových orgánov Spojeného kráľovstva však protihodnotu za dodanie tovaru spoločnosťou Boots mala tvoriť aj táto suma.

Relevantná prejudiciálna otázka:

„3. Má sa pojem ‚cenová zľava, alebo zrážka pre zákazníka, ktorá sa poskytne v čase dodávky tovaru‘ z článku 11 A 3 (b) šiestej smernice Rady interpretovať ako rozdiel medzi normálnou predajnou maloobchodnou cenou dodaného tovaru a sumou, ktorú skutočne dostane maloobchodník za tento tovar od zákazníka?“

Z odôvodnenia:

„18. ‚Cenové zľavy, alebo cenové úľavy‘, ktoré podľa článku 11 A 3 (b) šiestej smernice nemajú byť súčasťou zdaniteľnej sumy, predstavujú zníženie ceny, za ktorú sa tovar legálne ponúka zákazníkovi, keďže predávajúci súhlasí, že poskytne kupujúcemu zrážku z ceny s cieľom podnietiť jeho nákup tovaru.“

19. Toto ustanovenie predstavuje v zásade použitie pravidla stanoveného v článku 11 A 1 (a) šiestej smernice, ktoré súd interpretuje vo svojom rozhodnutí (najnovšie, pozri súdne rozhodnutie zo dňa 23. novembra 1988 v prípade 230/87 *Naturally Yours Cosmetics*

C-594/10 T. G. van Laarhoven proti Staatssecretaris van Financiën**Z odôvodnenia:**

„35. Pri určovaní výšky nákladov vynaložených zdaniteľnou osobou treba ďalej zabrániť tomu, aby sa tejto osobe, ktorá používa tovar zahrnutý do svojho podniku aj na súkromné účely, poskytla neodôvodnená hospodárska výhoda vo vzťahu ku konečnému spotrebiteľovi, ktorá by vyplývala zo skutočnosti, že táto zdaniteľná osoba vykonala odpočet DPH, na ktorý nemala právo...“

Podmienky určenia základu dane pri dodaní tovarov alebo služieb blízkym osobám, ktoré nemajú plné právo na odpočítanie dane, na základe trhovej hodnoty; priamy účinok.

C-621/10 Balkan and Sea Properties ADSITS a C-129/11 Provadinvest OOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpāljenje“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

Relevantné prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 80 ods. 1 písm. a) a b) smernice (o DPH) vykladať v zmysle, že ak je pri dodaniach medzi prepojenými osobami protihodnota nižšia ako trhovú cenu, základom dane je (trhovú) cenu plnenia len vtedy, ak dodávateľ alebo kupujúci nemá plné právo na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe, ktorá pripadá na kúpu alebo výrobu tovarov tvoriacich predmet dodania?“

2. Má sa článok 80 ods. 1 písm. a) a b) smernice (o DPH) vykladať v tom zmysle, že ak dodávateľ využil právo na plné odpočítanie dane zaplatenej na vstupe za tovary a služby, ktoré sú následne predmetom dodania medzi prepojenými osobami za nižšiu ako (trhovú) cenu, a toto právo na odpočítanie dane na vstupe nebolo opravené podľa článkov 173 až 177 (tejto) smernice a dodanie nie je oslobodené od dane v zmysle článkov 132, 135, 136, 371, 375, 376 a 377, článku 378 ods. 2, článku 379 ods. 2 a článkov 380 až 390 (uvedenej) smernice, členský štát nesmie prijať opatrenia, podľa ktorých je ako základ dane stanovená výlučne trhovú cenu?“

3. Má sa článok 80 ods. 1 písm. a) a b) smernice (o DPH) vykladať v zmysle, že ak kupujúci využil právo na plné odpočítanie dane zaplatenej na vstupe za tovary a služby, ktoré sú následne predmetom dodania medzi prepojenými osobami za nižšiu ako (trhovú) cenu, a toto právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe nebolo opravené podľa článkov 173 až 177 smernice, členský štát nesmie prijať opatrenia, podľa ktorých je ako základ dane stanovená výlučne trhovú cenu?“

4. Sú v článku 80 ods. 1 smernice (o DPH) taxatívne vymenované prípady tvoriace podmienky, pri splnení ktorých smie členský štát prijať opatrenia, podľa ktorých je základom dane pri dodaniach (trhovú) cenu plnenia?“

5. Je vnútroštátna právna úprava,... prípustná za iných okolností, než sú vymenované v článku 80 ods. 1 písm. a), b) a c) smernice (o DPH)?

§ 23 ZÁKLAD DANE PRI NADOBUDNUTÍ TOVARU V TUZEMSKU Z INÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

(1) Základ dane pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a 11a sa určí podľa § 22 ods. 1 až 4 okrem nadobudnutia tovaru podľa odseku 2.

(2) Pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 ods. 8 sa základ dane určí podľa § 22 ods. 6.

§ 24 ZÁKLAD DANE PRI DOVOZE TOVARU

(1) Základom dane pri dovoze tovaru je colná hodnota tovaru.

(2) Ak nie sú zahrnuté do colnej hodnoty tovaru, zahŕňajú sa do základu dane pri dovoze tovaru aj

- a) dane, clá a iné platby splatné v zahraničí a splatné pri dovoze tovaru okrem dane, ktorá sa má vymerať,
- b) súvisiace náklady (výdavky), ako napríklad provízia, náklady na balenie, náklady na prepravu a náklady poistenia vzniknuté do prvého miesta určenia v tuzemsku.

(3) Prvé miesto určenia v tuzemsku podľa odseku 2 písm. b) je miesto uvedené v nákladnom liste alebo inom sprievodnom dokumente sprevádzajúcom dovážaný tovar do tuzemska. Ak takéto miesto nie je uvedené, za prvé miesto určenia v tuzemsku sa považuje miesto prvej prekládky tovaru v tuzemsku.

(4) Do základu dane sa zahŕňajú aj náklady (výdavky) podľa odseku 2 písm. b), ktoré sa týkajú prepravy tovaru na iné miesto určenia na území Európskej únie, ako je tuzemsko, ak toto miesto je pri dovoze tovaru známe.

(5) Do základu dane sa nezahŕňa zľava z ceny tovaru a zľava za skoršiu úhradu ceny tovaru.

(6) Pri späť dovážanom tovare prepustenom do colného režimu voľný obeh z colného režimu pasívny zušľacht'ovací styk je základom dane hodnota spracovateľských operácií vykonaných v treťom štáte a položky podľa odseku 2; hodnota spracovateľských operácií sa do základu dane nezahrnie, ak sú tieto spracovateľské operácie službami s miestom dodania v tuzemsku podľa § 15 ods. 1.

Do colnej hodnoty vstupuje hodnota služieb, ak spolu s dovážaným tovarom tvoria komplexnú ponuku za jednotnú cenu.

C-491/04 Dollond & Aitchison Ltd proti Commissioners of Customs & Excise

Predmet sporu:

Spoločnosť Dollond & Aitchison Lenses Direct Ltd („DALD“) so sídlom na ostrove Jersey, ktorý sa na účely uplatňovania spoločného systému DPH považuje za 3. územie, distribuovala poštou zákazníkom s bydliskom vo Veľkej Británii kontaktné šošovky spolu s puzdrom a čistiacim roztokom v rámci programu s názvom „Contact Lenses by Post“ („CLBP“).

(5) Ak pri dovoze tovaru vznikne daňová povinnosť v tuzemsku právnickej osobe z iného členského štátu, ktorá nie je zdaniteľnou osobou, colný orgán vráti tejto osobe daň zaplatenú pri dovoze, ak

- a) ide o tovar odoslaný alebo prepravený z územia tretieho štátu a miestom určenia tovaru je iný členský štát ako tuzemsko a
- b) táto osoba preukáže, že nadobudnutie tovaru bolo predmetom dane v členskom štáte určenia tovaru.

(6) Základ dane a daň sa nemusí opraviť, ak platiteľ zníži cenu tovaru alebo služby po vzniku daňovej povinnosti voči inému platiteľovi za predpokladu, že na takom postupe sa obidve strany písomne dohodli.

(7) Pri oprave základu dane sa použije sadzba dane, ktorá bola platná v čase vzniku daňovej povinnosti pri zdaniteľnom obchode, na ktorý sa oprava základu dane vzťahuje.

***) Poznámka redakcie:

Účinnosť ustanovení čl. V bodov 1, 4 až 8, 13, 14, 19, 25 a 27 zákona č. 331/2011 Z. z. bola novelou – zákonom č. 297/2016 Z. z. posunutá na „1. januára druhého kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom Európska komisia (Eurostat) zverejnila údaje o výške dlhu verejnej správy Slovenskej republiky, podľa ktorých rozdiel medzi horným limitom dlhu verejnej správy ustanoveným pre príslušný rozpočtový rok a aktuálnou výškou dlhu verejnej správy Slovenskej republiky za tento príslušný rozpočtový rok je väčší ako 11 percentuálnych bodov“.

Oprava základu dane; podmienky pre zníženie základu dane v prípade prijatia preddavku na zdaniteľné plnenie, ktoré sa neuskutočnilo.

C-107/13 Firin OOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i danãnoosiguritelna praktika“ – Veliko Tãrnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Z odôvodnenia:

„56. ... ako uviedla generálna advokátka v bode 43 svojich návrhov, za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, pokiaľ dodávateľ nevráti preddavok, nie je možné základ dane, ktorú dlhuje dodávateľ, znížiť podľa ustanovení článku 65 v spojení s článkami 90 a 193 smernice 2006/112 z dôvodu prijatia tohto preddavku.“

Z návrhu generálneho advokáta vo veci C-107/13 Firin OOD

„40. V tejto súvislosti treba vziať do úvahy skutočnosť, že v takej situácii, ako je tá predjednávaná, existuje daňový dlh z dvoch dôvodov.

41. Po prvé, ako právom poukázali osoby zúčastnené na konaní, daň z pridanej hodnoty dlhuje dodávateľ podľa článku 203 smernice o DPH na základe dane z pridanej hodnoty, ktorú vyúčtoval vo faktúre. Podľa ustálenej judikatúry síce dodávateľ môže tento daňový dlh za určitých podmienok opraviť, ... pričom oprava nie je vylúčená tým, že v čase opravy už nie je zaregistrovaný ako platiteľ DPH... Pokiaľ sa však tak nestalo, daňový dlh existuje naďalej, pričom, ako je zrejmé, treba v zásade opraviť príslušný odpočet dane.

Oprava základu dane možno vykonať v prípade vypovedania lízingových zmlúv s povinnosťou prevodu vlastníckeho práva k predmetu lízingu zo strany lízingového prenajímateľa z dôvodu neplnenia si povinností lízingovým nájomcom; platitelia sa môžu v tomto prípade dovolávať priameho účinku článku 90 ods. 1 smernice o DPH.

C-404/16 Lombard Ingatlan Lízing Zrt proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Predmet sporu:

Spor sa týka možnosti vykonať opravu základu dane z dodania nehnuteľností, dodaných na základe lízingových zmlúv s povinnosťou prevodu vlastníctva, ktoré však boli neskôr zo strany spoločnosti Lombard vypovedané, pretože nájomcovia neuhradili lízingové splátky. V súlade s vnútroštátnym právom je totiž táto situácia charakterizovaná ako nezaplatenie, pričom do maďarskej právnej úpravy nebol prevzatý článok 90 ods. 2 smernice o DPH, umožňujúci opravu základu dane z dôvodu úplného alebo čiastočného nezaplatenia.

Prejudiciálne otázky:

„1. Má sa pojem ‚odstúpenie‘ uvedený v článku 90 ods. 1 smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že zahŕňa prípad, keď v rámci lízingovej zmluvy s povinným prevodom vlastníctva prenajímateľ už nemôže žiadať od nájomcu zaplatenie lízingovej splátky, lebo prenajímateľ vypovedal uvedenú zmluvu z dôvodu neplnenia zmluvy zo strany nájomcu?“

2. V prípade kladnej odpovede je (prenajímateľ) na základe článku 90 ods. 1 smernice o DPH oprávnený znížiť základ dane, a to aj v prípade, keď vnútroštátny zákonodarca, ktorý využil možnosť uvedenú v článku 90 ods. 2 smernice, nedovolil, zníženie základu dane v prípade úplného alebo čiastočného nezaplatenia?“

Z odôvodnenia:

„31. – 32. ... pojmy zrušenie, vypovedanie a odstúpenie uvedené v článku 90 ods. 1 smernice o DPH, odkazujú na situácie, v ktorých v nadväznosti na spätné zrušenie alebo vypovedanie, ktoré má účinky len do budúcnosti, povinnosť dlžníka zaplatiť dlh buď úplne zanikla, alebo sa zastavila na úrovni, ktorá je s konečnou platnosťou určená, s dôsledkami, ktoré z toho vyplývajú pre veriteľa. ... v spore, o ktorý ide vo veci samej, strana lízingovej zmluvy s povinným prevodom vlastníctva s konečnou platnosťou ukončila túto zmluvu, a to formou výpovede. V dôsledku toho prenajaté nehnuteľnosti prevzal prenajímateľ, ktorý sa už nemohol domáhať zaplatenia nájomného od nájomcu a nájomca sa nestal vlastníkom týchto nehnuteľností...“

33. Keďže pre takúto situáciu je typické konečné zníženie protihodnoty, ktorá bola pôvodne splatná zmluvnou stranou, nemožno ju kvalifikovať ako ‚nezaplatenie‘ v zmysle článku 90 ods. 2 smernice o DPH, ale predstavuje zrušenie, vypovedanie alebo odstúpenie v zmysle odseku 1 tohto článku.

37. – 38. V predmetnom prípade článok 90 ods. 1 smernice o DPH stanovuje, že základ dane sa zníži primerane za podmienok stanovených členskými štátmi. Hoci tento článok ponecháva členským štátom určitú mieru voľnej úvahy pri stanovení opatrení, na základe